

Juniorverksamheten.

Bland oss vandrar ett ungt släkte som med vaknande intresse och klarnande blick ser sig spörjande omkring i livet. Gud vill mening med vars och ens liv och alla ha en uppgift att fylla.

Det är därför viktigt att deras intresse redan från början omfattar det sanna, ädla, att deras blick riktas på det rena, upphöjda och att svar lämnas dem på deras, många gånger outtalade frågor.

Den kristna församlingen kände sitt ansvar inför dessa unga och bildade juniorföreningar. Där söker man föra dem till Frälsaren, ty Han allena ger livet värde, i Honom äga vi allt.

Inom Västanfors Missionsförsamling har juniorverksamheten pågått sedan nov. 1919. Även i Åvestbo har sedan några år juniorverksamhet pågått.

Pastor Dahlberg bildade detta år en juniorförening med 8 medlemmar. Antalet ökade och har varit omkring 40. Föreningen arbetar med intresse, anordnar möten o. d. såväl enskilt som offentligt. Den brukar lämna ett litet bidrag till församlingen varje år ur sin kassa.

Församlingen utser ledare varav en är ordförande i den styrelse, som juniorerna själva välja. Under de gångna åren ha följande varit ledare: Anna Ringström, Ragnhild Edenbrandt, Ingrid Törnblom, L. J. Litton, Eric Ericsson, Paul Jacobsson samt undertecknad.

Vile Guds nåd och välbehag allt fort över denna så viktiga gren av församlingens verksamhet.

Å Juniorstyrelsens vägnar:

Lisa Granström.

o

Bibelskolan.

Hemmansägaren P. L. Smidström, Åvestbo sådde kornet bibelskoltanken. Det skedde på ett av de sista församlingsmötena han fick vara med på innan han år 1900 fick hembud.

Förslaget levde kvar inom församlingen, men blev ej förverkligat förrän år 1913. Sedan dess har bibelskolan med vissa års mellanrum hållits av pastorerna: D. Emanuelsson, P. L. Bäckström, S. Dahlberg, E. A. Nordström och F. Borgstam.

Bibelskolan har hållits under vintertiden, med avslutning på vår eller försommaren. Omkring ett tiotal elever i åldern 14—16 år har

då fått undervisning i de viktigaste bibliska sanningarna. Huru Bibelns Gud alltfört verkar har man sökt belysa med exempel från kyrko- och missionshistorien samt från det praktiska livet.

Bibelskolan vill visa Guds kärlek uppenbarad i Kristus Jesus. Och huru glad och tacksam blir inte läraren då han ser att de unga bliva avgjorda för Kristus.

Församlingen har skänkt eleverna biblar och ^{te}lönerna till Gud är den, att Hans ljus måtte leda de unga den rätta vägen genom livet.

— o —

Ungdomsföreningen.

Missionsförsamlingens ungdomsförening bildades i Västanfors Missionshus söndagen den 20 nov. 1898.

Initiativtagaren var C. E. Nilsson, nu skofabrikör i Kumla. Han blev också föreningens förste ordf. Bland övriga styrelsemedlemmar valdes till kassör A. E. Liljekvist och till sekret. Fredr. Granström.

Vid föreningens bildande var också J. Bergman med. Han läste Jes. 33:20 och uttalade förhoppnings fulla ord till den nybildade föreningen. En varm bön uppsändes till Gud om hans välsignelse över företaget. Gud har också rikligen välsignat föreningen. Den fyller ju 30 år 1928 och är i dag frisk, glad och verksamhetsduglig.

Enskilda och offentliga möten av ekonomisk eller rent andlig karaktär ha hållits på bestämda tider. Under de första femton åren höllos de enskilda mötena ofta i hemmena, bl. a. hos kusken Karlsson i Fagersta, hos "Banmästarns", Granströms och "Gruvfogdens" i Västanfors.

Då samtalade man gärna med ledning av något bibelord, eller om praktiska frågor, ex. "Huru få veta Guds vilja med avseende på val av levnadskall, maka" etc. Svaren blevo givna: dröj i bön inför Gud, giv akt på hans ord och livets skickelser.

Under de sista femton åren har församlingen mer och mer tagit föreningens krafter i anspråk. Detta gäller i synnerhet söndagsskolarbetet. Föreningen deltagar även i social verksamhet och i yttre mission, giver årliga anslag till församlingen, länsförbundet och till S. M. U. Medlemsantal var år 1898, 15 medlemmar, är nu 70. Nuvarande styrelse är: Folke Borgstam ordf. C. M. Ringström vice ordf. Paul Jakobsson

kassör, Eric Ericsson sekr. Övriga styrelse medl. Lisa Granström, Anna Ringström, Janne Andersson, Joh. L. Litton och Gustav Lindgren.

Föreningen är ansluten till Svenska Missionsförbundets Ungdomsförbund och har som motto: För Kristus och Församlingen.

— o —

Syföreningen.

Karolina Nordström.

På församlingsmöte den 16 mars 1878 beslöts, att de kvinnliga medlemmarna skulle samlas till möte en gång i månaden. De första ledarinnorna för detta praktiska företag voro Karolina Nordström och Kristina Pettersson. Flitiga händer ha under årens lopp varit i verksamhet och givit åt föreningen ekonomisk styrka och bärkraft. En tid voro dessa möten avsedda till endast andlig uppbyggelse, men de ha så småningom återtagit sin ursprungliga karaktär. De förfärdigade sakerna säljas, och ganska stora belopp ha inlutit i församlingens kassa på denna väg.

Kunde alla produkter av kvinnans arbete i församlingen under den förflutna 50-års perioden samlas, skulle det visa sig, att hon utfört ett uppoffrande och värdefullt arbete av stor betydelse.

— o —

Församlingens och ungdomsföreningens sociala verksamhet.

Den kristliga kärleksverksamheten inom Västanfors Missionsförsamling har utövats sedan år 1879, i det att behövande medlemmar i församlingen till varje jul erhållit större eller mindre gåvor i form av kontanter.

Inom ungdomsföreningen uppkom på möte den 3 febr. 1917

frågan om att upptaga socialt arbete varvid en kommitté, bestående av 4 personer tillsattes. Denna kommitté skulle utarbeta förslag till insamling av medel för verksamheten. På ett senare möte beslöt ungdomsföreningen att göra hemställan till församlingen om samarbete för den sociala verksamheten. På församlingsmöte den 9 sept. 1917 behandlades ovannämnda fråga, och församlingen beslöt att bevilja ungdomsföreningens hemställan och invalde i den förutnämnda kommittén ytterligare 4 personer. Kommitténs ordförande har alltid varit församlingens pastor. Verksamheten har fortgått genom insamling av pengar på utlämnade listor, konserter, auktioner, gåvor av affärsmännen i samhället i form av garn, tyger, strumpor, yllekoftor och skor. För arbetet intresserade medlemmar från både församlingen och ungdomsföreningen samlas under hösten till symöten, då barnkläder till behövande såväl inom som utom församlingen tillverkas. Kommitténs medlemmar har från det första verksamhetsåret ihågkommit även gamla personer, som av olika orsaker fått sin boplatz på livets skuggsida, med julgåvor i form av pengar eller mat. Gåvorna ha ibland utdelats vid en julfest, som anordnats med middag och kaffe för de inbjudna samt tal och sång. Ibland ha besök gjorts i hemmen, där julklapparna utdelats. Kassan har balanserat på en summa av omkring 8,000 kr. Kommittén har mer än en gång fått erfara sanningen av det gamla bibelordet: "Det är saligare att giva än att taga". Denna verksamhetsgren har under de gångna åren blivit allt mer uppskattad. Vi ha mången gång fått bevittna huru glädjen även över en ringa gåva strålat ur tårfyllda ögon.

— o —

Församlingens fastigheter.

Behovet av en egen samlingslokal blev från början för församlingen en brännande fråga. Styrelsen vände sig till flera personer med begäran om att få köpa en tomt till byggnadsplats men utan resultat. Frågan löstes dock slutligen på ett tillfredsställande sätt, då hemmansägaren Erik Granström som gåva åt församlingen överlämnade en tomt i Aspbenning.

Denna tomt invigdes hösten 1889 av församlingens dåvarande predikant L. J. Vidlund. Församlingen var fåtaligt representerad, emedan invigningen förrättades en vardag. Av församlingens ledande män voro J. Bergman och August Granström närvarande. Officianten läste

en text ur den Heliga Boken, nedkallade Guds välsignelse över platsen, över det blivande "Söndagshemmet" samt över församlingen, varefter tomten förklarades invigd till sitt heliga ändamål. Efter invigningen överlämnades till officianten en spade varmed han under stämningssfull och med heligt allvar mättad tystnad, upplyfte den första jordtorvan. Den högtidliga akten avslöts med bön och sång.

Otto Persson,
nuvarande vaktmästare i
Västanfors missionshus.

I slutet av okt. samma år började församlingen uppföra Västanfors missionshus under byggmästare M. Kvarnströms ledning. I grunden inmurades en låda, innehållande en bibel, en sångbok, Fridsbasunen, ett ex. av tidningen Hemlandsvännen samt gångbara mynt. Huset blev så pass färdigt, att det kunde tagas i bruk på efter sommaren 1890. Det kostade fullt färdigt 4,000 kr. Skulden å detsamma utgjorde 1,500 kr. och år 1900 blev församlingen skuldfri. Församlingsmedlemmarna ådagalade stor offervillighet, gåvor inflöto från vänner och grannar samt från andra församlingar i vårt land. Brukspatron C. M. Enhörning på Västanfors bidrog i väsentlig grad till arbetets framgång, emedan han lämnade virke till ovanligt billigt pris.

Den 12 sept. 1891 invigdes Västanfors missionshus av dåvarande missionsföreståndaren doktor E. J. Ekman från Stockholm. Inför en talrik publik talade han mäktigt och gripande om Mästaren från Nasaret, som "utgivit sig för våra synders skull och blivit uppväckt för vår rättfärdiggörelses skull." Den 80-årige veteranen, kolportören P. Engzell, predikade trots sin höga ålder med ungdomlig hänförelse. Bland de till högtiden särskilt inbjudna märktes brukspatron C. M. Enhörning med familj.

Västanfors missionsförsamling har en ganska lång tid haft ordnad verksamhet i Åvestbo. Många olägenheter ha under en gången tid uppstått i anledning av, att församlingen där haft svårt erhålla lämplig lokal. Den ansåg sig därför nödsakad se sig om efter en lämplig byggnadstomt. På församlingsmöte den 10 dec. 1916 beslöts att inköpa en sådan av hemmansägaren C. J. Larsson i Vallen till ett pris av 250 kr. Tomten invigdes en söndag i juni 1917 under ganska stor tillslutning. Invigningen förrättades av pastor Petter L. Bäckström, biträdd av J. Bergman och A. E. Lindblom. Grunden till missionshuset

Missionshuset i Västansfors.

Missionshuset i Åvestbo.

Nuvarande styrelseledamöter. Från vänster stående: A. E. Liljekvist, Joh. L. Litton, Fredr. Granström, Albin Ahlström, Verner Hellstrandh, E. A. Blomberg, C. A. Ström. Från vänster sittande: C. M. Ringström, A. E. Lindblom, Aug. Cranström, K. A. Berglund, Axel Strandh.

i Åvestbo lades under sommaren 1918 och den 21 dec. 1919 invigdes det av distriktföreståndaren P. Nilsson, assisterad av L. J. Vidlund och Petter L. Bäckström. Huset hade dragit en kostnad av 15,000 kr. med f. n. en skuld av omkring 6,000 kr.

Till predikantbostad inköpte församlingen den 20 mars 1911 av muraren G. Andersson i Aspbénning en fastighet Solliden, för 5,500 kr. Det dröjde dock ej länge, förrän man fann byggnaden mindre lämplig till predikantbostad, varför församlingen beslöt sälja den till trävaruhandlanden Karl Hedin i Västanfors för 6,500 kr. Köpekontraktet undertecknades den 8 okt. 1916.

Så hade församlingen genom stora offer och mycket arbete lyckats förskaffa sig tvenne "Söndagshem," där hon får samlas till gemensam uppbyggelse. Tacksamma hjärtan ha under de gångna åren mer än en gång på bönens altare nedlagt lovets offer för Guds underbara ledning. Visserligen motsvarar ej Västanfors missionshus nutidens fordringar, men glädjen över denna dyrbara egendom är dock förnimbar hos alla.

Inom församlingen ha gång efter annan röster höjts för byggande av en ny missionskyrka, men denna önskan har av flera orsaker alltid strandat.

Även ungdomsföreningen har intresserat sig för denna fråga, och på ett möte den 20 okt. 1922 beslöt den att inköpa en tomt av fru Maria Vestling och som gåva överlämna åt församlingen med villkor, att den flyttar missionshuset till den påtänkta tomten eller bygger en ny kyrka. Församlingen ansåg sig ej kunna på ovannämnda villkor mottaga gåvan, varför frågan även för denna gång föll. Ungdomarna ha dock ej fällt modet. De fortsätta att öka sin byggnadsfond, och till alla må ställas denna uppmaning: "Tröttna ej att bryta mödans skal en gång finner du dess gömda kärna!"

— o —

Då predikanten kommer.

Det är glädje! Missionshuset står smyckat till fest. Församlingen har en tid varit utan herde. I dag får den hälsa sin nye ledare välkommen till arbetet. Distriktföreståndaren och predikanten stiga in. Den förre ser sig omkring och säger: "Vid ett tillfälle sådant som detta brukar ordet välkommen i klar belysning stråla en till mötes. Detta

ord saknas, men villiga händers arbete och strålande anleten säga, att vi äro välkomna.“ Under angenäm samvaro förflyter aftonen. Välkomstfesten är slut, och den är nu som så mycket annat ett minne. Dagen därpå är missionshuset fullsatt av andäktiga åhörare. Efter den första sången håller distriktföreståndaren ett tal till församling och pastor, varefter den knäböjande predikanten under bön och händers påläggning installeras i sitt ämbete. Den högtidliga akten avslutas med sång.

Gudstjänsten fortsättes. Pastorn håller sin inträdespredikan. Varma böner uppstiga till härskarornas Gud. Klar och mäktig ljuder den sista sången.